

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
--	--

מנחות-התכלת		Talmud Navigator										
מנחות-התכלת	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
חלזון זהו - גופו דומה לים, וברייתו דומה לדג, ועולה אחד לשבעים שנה, ובדמו צובעין תכלת, לפיכך דמיו יקרים.	ת"ר:									■	◊	מד.
אין לך כל מצוה קלה שכתובה בתורה, שאין מתן שכרה בעה"ז, ולעה"ב איני יודע כמה, צא ולמד ממצות ציצית	תניא, א"ר נתן:									■	◊	מד.
מעשה באדם אחר שהיה זהיר במצות ציצית, שמע שיש זונה בכרכי הים שנוטלת ד' מאות זהובים בשכרה, שיגר לה ארבע מאות זהובים וקבע לה זמן.										O	■	מד.
כשהגיע זמנו, בא וישב על הפתח. נכנסה שפחתה ואמרה לה: אותו אדם ששיגר לך ד' מאות זהובים בא וישב על הפתח, אמרה היא: יכנס, נכנס.										O	■	מד.
הציעה לו ד' מטות, שש של כסף ואחת של זהב, ובין כל אחת ואחת סולם של כסף ועליונה של זהב, עלתה וישבה על גבי עליונה כשהיא ערומה, ואף הוא עלה לישב ערום כנגדה, בא ד' ציציותיו וטפחו לו על פניו, נשמת וישב לו ע"ג קרקע, ואף היא נשמטה וישבה ע"ג קרקע.										O	■	מד.
אמרה לו: גפה של רומי, שאיני מניחתך עד שתאמר לי מה מום ראית בי.										O	■	מד.
אמר לה: העבודה, שלא ראיתי אשה יפה כמותך, אלא מצוה אחת ציונו ה' אלהינו וציצית שמה, וכתוב בה (במדבר ט"ו) אני ה' אלהיכם שתי פעמים, אני הוא שעתידי ליפרע ואני הוא שעתידי לשלם שכר, עכשיו נדמו עלי כד' עדים.										O	■	מד.
אמרה לו: איני מניחך עד שתאמר לי מה שמך ומה שם עירך ומה שם מדרשך שאתה למד בו תורה, כתב ונתן בידה.										O	■	מד.
עמדה וחילקה כל נכסיה, שליש למלכות ושליש לעניים ושליש נטלה בידה, חוץ מאותן מצעות, ובאת לבית מדרשו של ר' חייא.										O	■	מד.
אמרה לו: רבי, צוה עלי ויעשוני גיורת										O	■	מד.
אמר לה: בתי, שמא עיניך נתת באחד מן התלמידים?	[רבי חייא]									O	■	מד.
הוציאה כתב מידה ונתנה לו										O	■	מד.
אמר לה: לכו זכי במקתך	[רבי חייא]									O	■	מד.
אותן מצעות שהציעה לו באיסור הציעה לו בהיתר										O	■	מד.
זה מתן שכרו בעה"ז, ולעה"ב איני יודע כמה.	[רבי נתן]									■	◊	מד.
טלית שאולה - כל שלשים יום פטורה מן הציצית, מיכן ואילך חייבת.	רב יהודה:									■	◊	מד.
הדר בפונדקי בא"י, והשוכר בית בח"ל - כל שלשים יום פטור מן המזוזה, מיכן ואילך חייב אבל השוכר בית בא"י - עושה מזוזה לאלתר, משום יישוב דא"י.	תניא נמי הכי:									■	◊	מד.
תפלה של יד אינה מעכבת.										■	<	מד.
לא שנו אלא שיש לו, אבל אין לו - מעכבת.	רב חסדא:									■	◊	מד.
אמרת?	אמרו לו:									^		מד.
לא, אלא מאן דלית ליה תרי מצות, חד מצוה נמי לא ליעביד?	אמר להו: [רב חסדא]									!	◊	מד.
ומעיקרא מאי סבר?										⚡	◊	מד.
גזירה שמא יפשע.	[רב חסדא]									!	◊	מד.
כל שאינו מניח תפילין - עובר בשמונה עשה, וכל שאין לו ציצית בבגדו - עובר בחמשה עשה, וכל כהן שאינו עולה לדוכן - עובר בל' עשה, כל שאין לו מזוזה בפתחו - עובר בשני עשה וכתבתם וכתבתם.	רב ששת:									■	◊	מד.
כל המניח תפילין מאריך ימים, שנאמר: (ישעיהו ל"ח) ה' עליהם יחיו ולכל בהן חיי רוחי ותחלימני והחייני.	ואמר ר"ל:									■	◊	מד.
הסולת והשמן אין מעכבין את היין, ולא היין מעכבן.										■	■	מד:
המתנות שעל המזבח החיצון אין מעכבות זו את זו.										■	■	מד:
(במדבר כ"ט) ומנחתם ונסכיהם - הבא מנחה ואחר כך הבא נסכים	ת"ר: [רבנן]									◊	◊	מד:
זבח ונסכים - הבא זבח ואחר כך הבא נסכים.	רבי:									◊	◊	מד:

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קודמת-מזבחה של פסקה O מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
---	---

מנחות-התכלת		Talmud Navigator									
מנחות-התכלת	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט
ורבי נמי הכתיב: ומנחתם ונסכיהם									ז		מד:
ההוא מיבעי למנחתם ונסכיהם בלילה, ומנחתם ונסכיהם אפילו למחר.	[רבין]								!	◇	מד:
ורבנן נמי הכתיב: זבח ונסכים									ז		מד:
ההוא מיבעי ליה לכדזעירי	[רבנן]								!	◇	מד:
אין נסכים מתקדשין אלא בשחיטת הזבח.	דאמר זעירי:								!	◇	מד:
ורבי נמי מיבעי ליה לכדזעירי: ורבנן נמי מיבעי להו למנחתם ונסכיהם בלילה, ומנחתם ונסכיהם אפי' למחר									ז		מד:
אלא היינו טעמייהו דרבנן, דכתיב: (ויקרא כ"ג) עולה ומנחה.									!	◇	מד:
ורבי נמי הכתיב: עולה ומנחה									ז		מד:
אלא, בבאים עם הזבח דכ"ע לא פליגי דמנחה ואחר כך נסכים, דהכתיב: עולה ומנחה, כי פליגי - בבאין בפני עצמן									!	◇	מד:
מדבאין עם הזבח מנחה ואחר כך נסכים, בפני עצמן נמי מנחה ואחר כך נסכים	רבנן סברי:								!	◇	מד:
התם הוא דאידי דאתחיל באכילה גמר לה לכולא דאכילה, אבל בפני עצמן נסכים עדיפי, הואיל דמיתאמרא שירה עלייהו.	ורבי:								!	◇	מד:
המתנות שעל מזבח החיצון אין מעכבות זו את זו.										■	מד:
מניין לכל הניתנין על מזבח החיצון שנתנן במתנה אחת שכיפר? שנאמר: (דברים י"ב) ודם זבחיך ישפך על מזבח ה' אלהיך.	ת"ר:									■	מד:
הפרים והאילים והכבשים אינן מעכבין זה את זה.										■	מד:
אם היו להם פרים מרובים ולא היו להם נסכים, יביא פר אחד ונסכים ולא יקריבו כולם בלא נסכים.	רבי שמעון:									■	מד:
הני פרים וכבשים דהיכא?									^	◇	מד:
אילימא דחג									!		מד:
(במדבר כ"ט) כמשפט כמשפטם כתיב בהן									ז		מד:
אלא דר"ח ועצרת דחומש הפקודים.									!		מד: